

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

Lugduni, 1698

XV. Edictum Regium de pensionibus beneficiariis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62355)

pro modo fructuum subsidia contribuuntur ab Ecclesiasticis, juxta Rebuffum tract. de pacif. possess. num. 138. & 139. Paponem lib. 3. tit. 5. Ratio communis est, quia cum pensio pars sit fructuum beneficalium, subicitur hoc ipso contributionibus ex fructibus Beneficiorum colligendis. Conciliumque Tridentinum sess. 23. cap. 18. Pensionarios simul cum Beneficiariis obnoxios facit contributionibus ab Episcopo taxandis pro constructione & stabilimento Clericalis Seminarium.

XXIX. Alexander Papa III. cap. *Audivimus*, de collus. deteg. collusionem illam damnat ut flagitiosam, per quam ex mutuo partium consensu movetur lis super Beneficio, hoc sine ut per liti occasionem transactio fiat, per quam una pars pacifice Beneficium possideat, alteri vero pensio ex eodem Beneficio constituitur: jubetque Episcopo ut utramque Partium spoliet Beneficio & pensione.

XXX. Novissime in Gallia, rogantibus plerisque Præsulibus, Ludovicus XIV. mense Octobri, anno 1670. ad multos rescandos abusus edixit de pensionibus super Præbendis Ecclesiarum Cathedralium, aut etiam Collegiatarum aut Parochialium, seu super Beneficiis Curatis, hæc tria. Primum, ne liceat resignanti ullam sibi reservare pensionem, nisi postquam solidis quindecim annis Beneficio deservierit, aut saltem infirmitate laboret, quanvis breviori tempore deservierit, ob quam nequeat ulterius deservire. Secundò, ne pensio ulla tertiam fructuum partem possit excedere. Tertio, ut deducta pensione, adhuc supersit proviso solidus trecentarum librarum proventus, non computatis in hoc emolumentis casualibus, & deductis cunctis Beneficii oneribus. Nec tantum providet circa futuras, sed etiam circa jam antè constitutas pensiones, ut ad triplicem hanc Sanctionem reducantur: uno tamen excepto casu, si is qui olim resignaverat, eam prematur inopia, ut ei nec Ecclesiasticæ, nec patrimoniales opes suppetant ad sufficientem victum.

* C A P U T XV.

Edictum Regium de Pensionibus beneficiariis.

LUDOVICUS Dei gratiâ Rex Franciæ & Navarræ, præsentibus Literas inspecturis Salutem. Fideli relatione accepimus complures Ecclesiasticos satagere sibi provideri de Beneficiis curæ animarum annexis animo lucra capessendi inde provenientia, simulque semetipsos oneribus & laboribus eximendi per resignationes in favorem, retentis sibi optimis pensionibus, quarum ope deinceps

otio indulgeant : unde contingit ut resignatariis onera sustentibus congrui redditus minimè suppetant ; quo contigit ut huic damno tum Episcopi, tum Curia Regni nostri, pro locorum & temporum diversitate diversis remediis & judiciis mederi studuerint. Quia tamen Antistites & Consilarii nostro Regno passim dispersi rogarunt nos, ut uniformi lege per universam nostram Ditionem usque adeò noxios abusus refecaremus ; illorum supplicibus monitionibus inclinati, & solliciti providere ut Divinus cultus à sacris Ecclesiarum Ministris convenienti decore, & dignitate celebretur, presenti Edicto in perpetuum valituro decernimus, neminem præbendis Ecclesiarum Cathedralium, aut Collegiatarum, aut etiam Curis animarum provivum ullatenus posse præbendas aut Curas resignare cum pensionis reservatione, nisi postquam eisdem annos quindecim ad minus deseruerint, aut certè in eum infirmitatis gradum corruerint, ut deinceps talibus Curis aut Præbendis ministrare amplius nequeant. Quibus etiam casibus resignantes nihil amplius sibi titulo pensionis reservare poterunt quàm tertiam fructuum partem : hac etiam adhibita præcautione, ut resignatariis ac titularibus trecentæ annuæ libræ ad minus supersint integræ ad victum, emolumentis casualibus in his minimè comprehensis, deductis etiam quibuscunque oneribus Parocho incumbentibus. Statuimus pariter ut etiam antehac constitutæ Ecclesiasticæ pensiones ad hanc quoque præsentem formam reducantur ; hac tamen adhibita exceptione, ut teneant pensionum obligationes quandocumque anteriores resignantes illis deficientibus eò redigerentur, ut eis victus necessarius non posset suppetere, sive ex aliis Ecclesiæ proventibus, sive ex patrimonialibus bonis. Districte autem præcipimus omnibus quibus in nostris Ditionibus officium jurisdictionis incumbit, ut præsentis Edicti observationi sollicitè invigilent. Datum Sangermani ad Nemus, 4. Octobris die, anno post millesimum sexcentesimo septuagesimo.]

* C A P U T XVI.

Prosequutio beneficiarum Pensionum, in primis secundum Gallicanas consuetudines, deinde secundum Jus commune Canonicum.

IN primis pensionum Ecclesiasticarum super Beneficiis renunciatis Jura Gallicana conformantur Ludovici XIV. paulò antè commemoratæ Constitutioni.

I. Secundò Curia Regia nullam admittunt beneficiariam pensionem, nisi